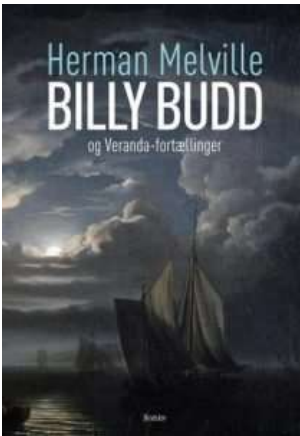

Billy Budd og Veranda-fortællinger, 2012

Tag plads på verandaen, læs og besku den gamle verden til lands og til vands og mærk, hvor den ligner os i kraft af sprogets havmusik.

Torben Brostrøm, [Information](#)

Man kunne være fristet til at anbefale samlingen som den berømte bog at medbringe på en øde ø, hvis ikke det var, fordi Melville er så social en forfatter. Hans værker handler nok om enere, der skal finde mening i en moderne, sløret og gådefuld verden, men det er altid i kraft af de andre, at fortællerne og hovedpersonerne kommer i land ... I en næsten kaptajn Ahab'sk målrettethed har Flemming Chr. Nielsen sat sig for at oversætte alle Melvilles romaner til sprudlende

dansk, så vi, når bedriften er overstået, og Nielsen er i havn, har en komplet og opdateret udgave af Melville på dansk.

Michael Bach Henriksen, [Kristeligt Dagblad](#)

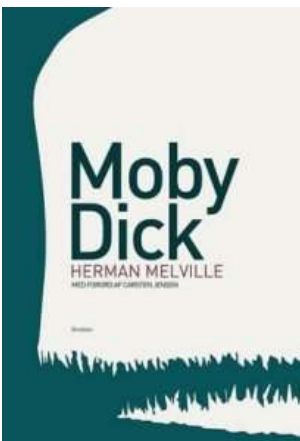
Dostojevskij var på forskellig måde optaget af de samme problematikker i *Idioten* og *Raskolnikov*, men *Billy Budd* er en mere isnende variant, og den er stadig en sjælerystende læseoplevelse ... Den udkom første gang i 1924 i en udgave, som Melvilles enke havde friseret og redigeret ganske voldsomt. Først i 1960 udkom den version, der ligger til grund for Flemming Chr. Niensens spændstige og omhyggelige oversættelse med det brugbare noteapparat. Sådan skal det være, når man udgiver en gammel forfatter, der kun synes at blive mindre støvet og mere relevant, som årene går.

Kim Skotte, [Politiken](#)

Dertil kommer så oversætterens kyndige og engagerende introduktioner, der perspektiverer forfatterskabet og dets sammenhænge på fornem vis.

Lars Ole Sauerberg, [Jyllands-Posten](#)

Moby Dick – eller Hvalen, 2011

Den omfatter humorens og latterens uimodståelige pres, talesprogets retoriske patos mere end sømandsjargon, lyrisk bevægede partier og scenisk dramatiske passager, kataloger af encyklopædisk viden om og brug af litteratur, klassisk mytologi, cetologi eller hvalkundskab, bibelhistorie og religion, maritim teknologi ned til mindste detalje. Kort sagt et storartet sprogligt register i høj sø og stille havblik ... Siden romanen udkom i 1851 som en oplagt fiasko hos kritik og publikum, er meget vand skyllet i stranden, frem til dens store genopstandelse som litterært mesterværk i 1920ernes øjne. Tolknin-

gerne har skyllet hen over den, også i opbyggelighedens og moralismens favntag, der dog må virke klamme over for værkets bundløse ironi og faretruende modernitet. Nu har vi den på dansk i fornyet og komplet skikkelse efter Mogens Boisens let forkortede version fra 1955, der sparede læserne for mere saftige sider af livet til søs.

Torben Brostrøm, [Information](#)

Det er intet mindre end en kæmpepræstation af oversættelseskunst: Teksten får kant og bliver lyslevende.

Lars Ole Sauerberg, [Jyllands-Posten](#)

Tilsammen giver denne maksimalistiske og grænseoverskridende tilgang til romanformen et unikt og overvældende bud på at ramme i mål ved at trykke på alle knapper samtidig. Det er ikke præcisionsbombning, det er tæppebombning.

Christian Jess Mark, [LitteraturNu](#)

Det er en bibelsk beretning, der står på hovedet, så sandt som den tæller ned mod destruktion og ikke op mod skabelse. Men Herman Melville har indskrevet hele sit livtag med alverdens Jonas'er og hvalfisk i en gammeltestamentlig sprog- og billedbrug, som udfordrer og underminerer den hårdkogte ugudelighed, der sejler på overfladen. Skibet Pequod er en verden, kaptajn Akab er en Gud, hvalfangsten er et billede på menneskelivet i det hele taget ... Sådan har oversætteren Flemming Chr. Nielsen valgt at sætte alle sejl i sin nye oversættelse, der følger Melville i al hans langstrakte storladenhed. I modsætning til Mogens Boisen, der stod for den hidtil kendteste oversættelse, så hugger Nielsen aldrig en hæl og skærer ikke en eneste tå, hverken i fortællingen eller i den enkelte sætning. Vi får alle encyklopædiske kapitler med, og vi får hver eneste bisætning lejret ind i sin melville'ske hovedsætning ... Hos Melville er der næsten ingen grænser for den verbale rigdom, og det er ikke til at fatte, at den danske oversætter har kunnet følge med.

Bjørn Bredal, [Politiken](#)

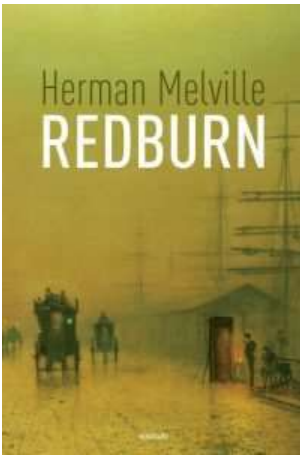
Oversættelsen afløser Mogens Boisens fra 1955 og er både vellykket og veloplagt. Nielsen har oversat fem andre Melville-romaner, inden han kastede pennen i *Moby Dick*, og man fornemmer tydeligt hans indlæsthed i og forståelse for Melvilles 1800-tals-univers.

Michael Bach Henriksen, [Kristeligt Dagblad](#)

Melvilles skildring af fanatismens og galskabens anatomi er eminent, og selv om kompositionen af romanen kan virke uoverskuelig og strittende, da skyder plottet hurtigt en harpun i læseren og trækker ham ind i en langsomt, men støt accelererende malstrøm, hvor de mange leksikale kapitler og afsnit om hvaler og hvalfangst, om sømands- og kvækerliv, om bibelske historier og sømandsskrøner virker som vragrester, man klynger sig til for en stund, inden man sendes videre i hvirvlen, imod den uundgåelige destruktion ... og voila, således ser en perfekt klassikeroversættelse ud!

Per Krogh Hansen, [Berlingske](#)

Redburn – hans første rejse, 2009

Hvert år ved denne tid sender Flemming Chr. Nielsen et Melville-meteor af sted, så den gamle amerikaners stjernebillede kan lyse endnu klarere på den moderne, litterære himmel end før ... Det er ganske forførende og forfriskende midt i krimitsunamien at få en roman som *Redburn* i hænderne. Med sin uskyld, sin appetit, sin indsigt og sin begejstring for alt det, man kan tage i hænderne på et skib og bruge til noget, virker den mindst af alt tyngende. Man bliver nemlig selv en gæst af det, en litteraturgæst og får lyst til endnu en gang at understrege, at finlitteratur (hæsligt ord!) er lige så forpligtet til at være underholdende som al anden kunst, det er værd at beskæftige sig med – også når det drejer sig om det svære artilleri som *Moby Dick* og en velstøbt musket som Herman Melvilles *Redburn* i Flemming Chr. Niensens opfindsomme og loyale, ja jeg

var næsten ved at sige "kærlige" fordanskning.

Klaus Rifbjerg, Weekendavisen

Var det ikke for en humorens lethed og en sindets frejdighed i fortællerstemmen, ville jeg kalde *Redburn* for en sort roman. Der er elastik i syn og sanser, i magelighed og tempo, en livslyst gennem bølgedalene og en vidde i verdensbevidstheden, som overflødig gør moralisme og højere magters velsignelse.

Torben Brostrøm, Information

(Melvilles) religionskritik er underfundigt formidlet og er både typisk og avanceret for sin tid (*Redburn* udkom i 1850). Samtidig kan bogen læses for det, den i lange passager er: en underholdende gavtyveroman med en masse burleske indfald og skriftlige skumsprøjt, som man kun kan blive i godt humør af.

Michael Bach Henriksen, Kristeligt Dagblad

Redburn blev en succes, da den kom ud i 1850, gik så i glemmebogen som så meget andet af Melville. Her er den så igen, den bittersøde, sofistikerede og skæmtsomme odysse skrevet af USA's moderne Homer.

Bo Tao Michaëlis, Politiken

En fascinerende historie, fuld af tjære, stormvejr og eventyrlyst.

Lars Ole Sauerberg, Jyllands-Posten

Mardi og en rejse dertil, 2007

Der kan være mange grunde til at lade sig forføre af Melville, det skete også for Martin A. Hansen, der så ham som en vemodig degn, som passede fint ind i Heretica-billedet anno 1948, men det er nok snarere hans grandiose fandenivoldskhed, der tænder luntten på den moderne læser. Og det er faktisk nødvendigt at blive lidt af en raket for at følge med gennem *Mardi's* celeste arabesker, for man kommer vidt omkring og højt op i selskab med romanens hovedperson, der denne gang hverken hedder Ismael eller Billy, men er ganske navnløs og anonym og forsynet med et meget hedt, menneskeligt åndetræt og en længsel efter noget andet, der rusker i sjælen med voldsom kraft.

Klaus Rifbjerg, Weekendavisen

Det er Melvilles evne til at præsentere læseren for uvante situationer og give dem en overraskende fortolkning, der er så fantastisk ved at læse ham. Og så selvfølgelig når han fortæller medrivende spændingshistorier om livet til søs.

Lars Handesten, Berlingske Tidende

Det ene hæslige regime og dogmatiske klassesamfund efter det andet styres af religiøs ortodoksi, forlorent demokrati, diktatur eller klam humanisme, fejret med velkomstfester, druknet i en overflod af vin, frugt og mad, vold og sær kyskhed, hekseri og blændværk. En allegorisk samfundskritik udtrykt af en moderne Sindbad Søfarer i episode efter episode ... kort sagt en hvid litterær hval, som det ikke er let at sætte harpunen i, men som sejler derudad i oceaniske bølger uden konklusion og uden viden om beretterens videre skæbne.

Torben Brostrøm, Information

Melville kan skrive på hele registeret og også skildre eksempelvis havets uendelighed over flere sider, hvor hans sikre greb om skriften kommer til sin ret ... Man forstår bedre og bedre, at Flemming Chr. Nielsen vil oversætte alle Melvilles romaner.

Mads Rosendahl Thomsen, Kristeligt Dagblad

Flemming Chr. Nielsen løser på fornem vis det problem, der konfronterer oversætteren af ældre litteratur: på den ene side bevarelsen af den autentiske tone, der er en funktion af samtidens sprogbrug, og på den anden side moderniseringen, så sproget kan forstås og gouteres af det ny publikum.

Lars Ole Sauerberg, Jyllands-Posten

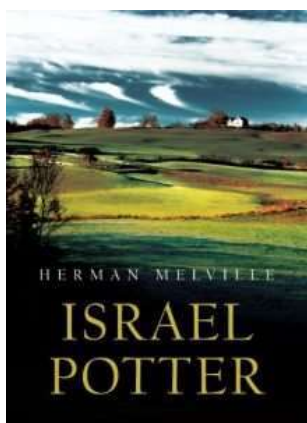
Det er morsomt og poetisk, rom i glas, kursen sat efter skrønens kompas og så Melvilles både burlleske, ramsaltede og poetiske digte oversat med fingerspidsfølelse af selveste Peter Laugesen.

Bo Tao Michaëlis, Politiken

Mardi er ikke en vellykket roman, hvis man skal dømme ud fra principper som organicitet, plotmæssig stringens og realisme. Men romanen er drøninteressant og udfordrende netop på grund af dens 'mislykkethed' og dens encyklopædiske ambition om at inkorporere 'hele verden.'

Søren Frank, Standart

Israel Potter, 2006

Det er strålende og koloristisk underholdning med dybe klange af kulturens barbariske stormklokker og uhyggeligt nok ikke uden aktualitet ... Det er frygtelig morsomt fortalt, ikke gjort bedre i modernismen ... Melville hører til de rige fortælleres veltalende selskab. Han er uudtømmelig i stærkt sansede landskabsbeskrivelser, i personportrætter, der detaljeres i lange analytiske variationsophobninger.

Torben Brostrøm, Information

Romanen er skrevet for at underholde, for at kunne begå sig på bogmarkedet, hvor en god og spændende historie fortalt uden dikkedarer var og er i høj kurs ... men samtidig er der også en god del af den dystre Melville pakket ind i den letløbende røverhistorie, og masser af finurlige referencer, som det glimrende noteapparat forsyner læseren med.

Mads Rosendahl Thomsen, Kristeligt Dagblad

Man kan undre sig over, at Hollywood ikke allerede har haft fat i bogen, men måske også i sit stille sind glæde sig, for så var der sikkert kun blevet røverhistorien tilbage og den bidske og barske morale ladt i stikken.

Klaus Rifbjerg, Weekendavisen

Trods trangen til at pakke sine romaner med allusioner og dobbelttydigheder kunne Melville holde tungen lige i munden og fortælle en historie. Det beviser han til fulde i *Israel Potter*, hvor det lystige ved beretningen om og vandringen gennem hovedpersonens liv dog er forbeholdt læseren – for hovedpersonen selv med det alt andet end tilfældige navn Israel (som hans forældre med "profetisk klarsyn" havde givet ham) er der tale om en fyrre år lang ørkenvandring gennem et liv i udlændighed, både geografisk og eksistentielt ... Men, som Flemming Chr. Nielsen skriver, "hos Melville får den anonyme amerikaner oprejsning." Det sker ikke mindst i kraft af fortællerens djævelsk ironiske fortale til selve beretningen om Potters liv henvendt "Til Hans Højhed Bunker Hill-Monumentet," hvor Melville indtræder som

udgiver af Israels erindringer og på hans vegne og som en Michael Moore *avant la lettre* taler Amerikas selvgode patriotisme midt imod. Melvilles opgør i *Israel Potter* med amerikansk kultur som blot en avanceret form for barbari er en velkommen stemme.

Claus Schatz-Jakobsen, Standart

Bag satiren og entertainer tempoet mærker en moderne læser den nærmest eksistentiale skepsis over for menneskelivet, der peger ud over Melvilles egen tid og dens læserkrav.

Niels Brunse, Politiken

Det står enhver frit for at forbinde Melvilles roman med vore dages amerikanske patrioter på verdensscenen. Man skal blot huske at romanen jo selv er amerikansk og et eksempel på at den unge nation ikke bare har fostret mere eller mindre charmerende barbarer i flåde eller præsidentembede, men også dokumentarister som Melville og Michael Moore, der charmerende barbarisk gør op med barbariet. Er romanen end lidt lang i spyttet med dens additive handlingsopbygning, så er det dog dejligt at vi netop i disse tider har fået den på dansk i Flemming Chr. Nielsens fine oversættelse. Den er klar til den litterært mindede lystlæser strandtur – og måske vil radioavisen fra en nærliggende ghettoblaster gøre hende klar over, hvor aktuel den faktisk er.

Jon Helt Haarder, www.litlive.dk

Melvilles roman er en røverhistorie, men er også et bittert opgør med et Amerika, der syntes at udvikle sig i retning af forlorenhed, hykleri og småborgerlighed.

Lars Ole Sauerberg, Jyllands-Posten

Bondefangeren, 2004

Forrygende oversættelse af forrygende roman ... en overvældende demonstration af falske overbevisninger, relative holdninger og labile meninger, den sande ærligheds fallit og mådeholdets uheldsvangre virkninger.

Torben Brostrøm, Information

En skøn og skæv filosofisk Kehraus, en slags postmodernistisk Showboat vrimlende fuld af veloplagte snakkehoveder, der efterlader læseren i en tilstand af mild eufori på samme måde, som når man har kigget ind i én af Kierkegaards eller Platons diskussionsklubber og er blevet udsat for et dialektisk bombardement, hvor det ene argument sættes på spidsen af det næste, vendes på hovedet, pilles ned, sættes sammen og smides væk og samles igen.

Klaus Rifbjerg, Weekendavisen

Melville er morsom, moderne og meget monstrøs og modig i sin satire ... skibet gynger med tricks og taskenspil, skæv filosofi og snoet ideologi.

Bo Tao Michaëlis, Politiken

Endnu en gang har Flemming Chr. Nielsen leveret en glimrende oversættelse foruden et fint forord og et godt og informativt noteapparat, der tjener som en slags dåseåbner for Melvilles encyklopædiske univers. Sådan skal en klassiker udgives.

Tore Rye Andersen, Standart

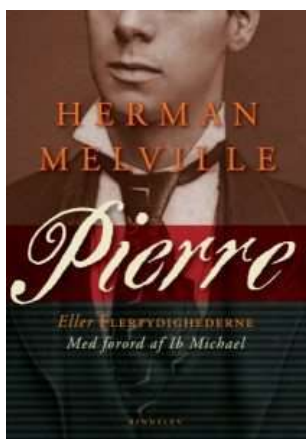
Bondefangeren er en moderne roman, der er forud for sin tid. Den giver et nådesløst, men humoristisk billede af idealernes fald.

Michael Jannerup Andersen, Berlingske Tidende

Melville leger næsten postmodernistisk med fortællerrollen. Der er mange dialoger og henvisninger til alskens litteratur, og her hjælper Flemming Chr. Niensens meget lærde (sagt uden ironi) noteapparat. Romanen er en grum fornøjelse, som bekræfter vores indre misantrop. Tak til forlaget og oversætteren.

Hans Fl. Kragh, Ekstra Bladet

Pierre eller Flertydighederne, 2003

Der sker underlige ting i litteraturhistoriens løb, og en næsten uafvendelig effekt er genkomsten af værker, som i sin tid blev lidenskabeligt afvist, men nu fremtræder som enestående, forud for alting i æstetisk, filosofisk og poetisk dybde. Et sådant værk er Herman Melvilles *Pierre*.

Klaus Rifbjerg, Weekendavisen

Melville var ikke nogen ven af det smagfulde, men det er litteraturen heller ikke. Så trods de romantekniske besynderligheder bør man unde sig selv at kaste sig durk ud i flertydighederne og følge Pierres skæbne til den bitre ende. Og hvis der er retfærdighed til, får Flemming Chr. Nielsen en pris for sin kæmpeindsats. En stor én!

Bent Vinn Nielsen, Jyllands-Posten

Herman Melvilles *Pierre* er en af de mærkeligste klassikere, jeg har læst. Man lægger den træt til side og fortsætter lidt efter alligevel. En vred knyttet næve, det er, hvad den ligner mest.

Bo Hakon Jørgensen, Kristeligt Dagblad

Som roman betragtet er *Pierre* problematisk. Men i sin mangetydige holdning og udformning er den dybt fascinerende.

John Pedersen, Berlingske Tidende

Pierre er vild og gal, kaotisk og poetisk ... Man er høj, når man stiger af denne karrusel af en roman.

Hans Fl. Kragh, Ekstra Bladet

Denna roman har, först nu och ytterst förtjänstfullt, utgetts här i Norden av det danska bokförlaget Bindslev. Den mästertliga översättningen är gjord av Flemming Chr Nielsen, i djup förtrogenhet med dansk och engelsk ordsfatt, med rik kommentar och med ett förord om Melvilles hela författarskap.

Jöran Mjöberg, Svenska Dagbladet

Man kan ikke undgå at mærke grebet af mesterens klo i nakken ... Midt i de romantiske klicheer og det knirkende maskineri, eller under dem skulle man måske sige, vælder rædslen ved verdens uberegnelighed op i og mellem linierne.

Svend Erik Larsen, Standart

Hvor forunderligt, at denne *Pierre* pludselig står her og banker på i den oversatte danske litteratur. Et mærkeligt mesterværk om en amerikansk Hamlet, som nu med 150 års forsinkelse er blevet oversat af Flemming Chr. Nielsen og introduceret af ham og Ib Michael. Tak skal de have ... Fantastisk, at så værdifuldt et stykke vraggods pludselig er skyllet op på de danske kyster.

Bjørn Bredal, Politiken